

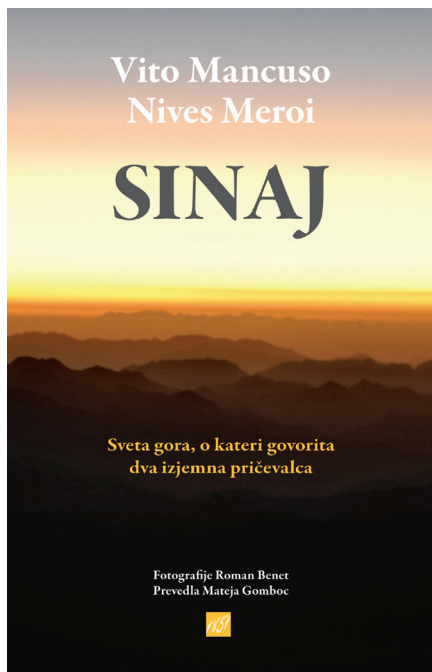

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

VITO MANCUSO IN NIVES MEROI: SINAJ

Dve izjemni pričevanji o sveti gori

Eno najuspešnejših alpinist sveta Nives Meroi tokrat spremljamo pri osvajanju povsem drugačnega vrha, brez posebne alpinistične opreme za zasnežene vrhove; na isto pot se hkrati odpravi tudi italijanski teolog. Pričevanji obeh nam sveto goro Sinaj predstavita kot zgodbo v vsakomur od nas.

Februarja 2013 se je Nives Meroi, slavna italijanska alpinistka, ki je do takrat osvojila že enajst od štirinajstih osemtisočakov sveta, odpravila na povsem drugačno ekspedicijo. Če se želiš povzpeti na vrh nezasnežene gore, ne potrebuješ opreme, kakršna je nujna za vzpon na himalajske orjake. Dovolj je imeti vozovnico do Egipta, nahrbtnik in skromno beležko z eno samo besedo na platnicah: Sinaj.

V istem času se je teolog Vito Mancuso za svojo pisalno mizo pripravil na enako pot. Njegova prtljaga so bili knjige Pentatevha in dela iz arheologije. Preden je stopil na to pot, so se mu pred očmi vrstile podobe gorečega grma in tabel z desetimi zapovedmi, ki jih je Mojzesu dal sam Bog na vrhu gore, poznane pod dvema imenoma – Sinaj in Horeb.

Alpinistka bo občudovala sončni vzhod na skalah Gebela in nam ob osupljivih fotografijah, ki bogatijo njeno pričevanje, pripovedovala o lepoti teh 2285 metrov, ko »se svetloba razliva po obronkih gora in jih obleče v barve«. Znanstvenik pa nas bo vodil prek religioznih pomenov gore Sinaj in nam razodeval, da dogodki, ki so povezani s to goro, niso zgodba v običajnem pomenu besede, temveč pripovedujejo o zgodbi, ki se vsak dan odvija v nas samih in neustavljivo sestavlja naš »notranji« Sinaj.

Izjemno pomembna knjiga, ki nam s pomočjo dveh dragocenih vidikov kaže, kako je lahko kraj v očeh vseh blizu, kot na dlani, in istočasno nedosegljiv.

Podatki o knjigi

- Naslov: SINAJ
- Podnaslov: Sveta gora, o kateri govorita dva izjemna pričevalca
- Avtorja: Vito Mancuso in Nives Meroi
- Prevajalka: Mateja Gomboc
- Urednica: Alenka Veber
- Cena: 18,50 €
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavih
- Število strani: 152
- Število ilustracij: 16
- ISBN 978-961-278-331-0
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2017

Kontakt

Uredništvo

Telefon 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorjema

Vito Mancuso, italijanski teolog, je poučeval na Univerzi svetega Rafaela v Milanu in na Univerzi v Padovi. Njegove knjige, prevedene v več jezikov, so zbudile veliko zanimanja javnosti in so predmet različnih razprav in polemik zaradi stališč, ki niso vedno usklajena s cerkveno hierarhijo. Od leta 2009 piše uvodnike v dnevniku *La Repubblica*. Njegova zadnja knjiga je *Il principio passione* (Garzanti, 2013), *Princip trpljenja*.

Nives Meroi, italijanska alpinistka, se je povzpela na vseh štirinajst osemtisočakov, vedno brez dodatnega kisika in visokogorskih nosačev, vselej v navezi z možem Romanom Benetom, zamejskim Slovencem z do sedaj največ preplezanimi osemtisočaki.

Izjemen je bil zlasti vzpon na K2 leta 2006 po Abruškem obronku: v petih dneh sta Nives Meroi in njen soprog Roman Benet osvojila goro in se z nje spustila v popolni samoti.

V mesecu maju 2017 je zakonski par stal na vrhu Anapurne, zadnjemu od štirinajstih osemtisočakov.

Odlomki iz knjige

Roman se je pomešal med otroke, ki so igrali odbojko z nekakšno rožo, in začela se je divja tekma, v kateri je navijala vsa soseska.

Naslednji dan sva šla na pot, toda še pred slovesom so ženske prišle na mostovž pred najino sobico ter nama podarile sadje in jajca.

Čista resnica je, da nobena govorica ni tako učinkovita kot pogled, zven glasu, vonj, barva; kajti zavedanje tega daru ti ni kar tako dano, temveč ga vpijaš vase, ko korak za korakom spoznavaš nove dežele in nove ljudi. (Nives Meroi, str. 18)

Že od nekdaj pripisujejo goram, da jih odlikuje poseben privilegij srečanja z Božjim. Njihova višina daje človeškemu svetu novo razsežnost, do tja ne seže hrup iz doline, vsakdanje novice tam niso pomembne in ob pogledu na tako prostranost in moč narave se človeško bivanje neizogibno pokaže takšno, kot v resnici je: majhno, naključno in minljivo. Človekovo dožemanje se tako znajde pred večjo in resničnejšo razsežnostjo bivanja in spozna, da prav tam, kjer se nebo stika z zemljo in oblaki s skalami, kjer tišina prekrije čisto vse, lahko opustimo hrupno težo vsakdana in ponovno odkrijemo že pozabljen praznizvor, ki pa ima vseeno korenine prav v nas samih. Tako se v naših mislih zbudi želja, da bi se v luči izkustva večnost povsem prenovili. (Vito Mancuso, str. 83)